

گفت وگو با «رضا فیاضی»
بازیگر و خالق برنامه های کودک
دوست خوب بچه ها
کودکی نکرد

صفحه ۱۳

رهبر معظم انقلاب در دیدار با ائمه جمعه تاکید کردند:

بیان واقعیات امیدبخش در مقابل هجوم رسانه های بیگانه

صفحه ۲

رنج نامه ای برای تیم امید
که بازیکنانش اضافه وزن
دارند و زیبا بازی نمی کنند

فرهاد باتیشه پلاستیکی

صفحه ۱۴

چالش جدید بازیکنان
فوتبال سرگرمی تازه ای
در فضای مجازی است

ستاره هادر شمایل بابا بزرگ

صفحه ۱۵

شهروز، بهروز، فیروز و
فراز ریخته گران

محکومیت برادران ۱۶۰۰میلیارد تومانی

صفحه ۲

گزارش «شهروند» از
شرایط بهداشتی و امنیتی
یکی از خوابگاه های
دانشجویی مهم ترین
دانشگاه صنعتی ایران

دانشجویان شریف در محاصره خون آشام های طرشت

دانشجوی دانشگاه صنعتی
شریف باشی، صبح تا
شب سر کلاس های درس
بنشین و شب که به اتاقت
برسی، یک جانور موذی با
نیش های باز شده به انتظارت
نشسته باشد. دانشجویان
دانشگاه صنعتی شریف که
ساکن خوابگاه شماره سه
طرشت اند...

صفحه ۱۲

چند راهکار درست
و حسابی برای دوا
و درمان مارگزیدگی

شفای بدن های زهرآگین

صفحه ۱۱

«شهروند» از بازار
کتاب های گرانقیمت
و آگهی های ویژه فروش
کتاب گزارش می دهد

کتاب بازی به جای کتاب خوانی

صفحه ۸

تکرار یک پرسش قدیمی:
نفوذ سینما و تلویزیون
بر روان مخاطبان تا
کجاست؟

به دنبال کوبریک در عصر جدید

روانشناسان و جامعه شناسان
با این که در مواجهه با تأثیرات
اجتماعی تلویزیون - و
سینما - بر مخاطبان اتفاق نظر
ندارند و راه های گوناگونی
را پیشنهاد می کنند،

اما تقریباً...

صفحه ۱۴

مجلس به یک دهه شصتی
برای عضویت در جمع
حقوقدانان شورای نگهبان
رای داد

دهه شصتی ها: خوبه قبل از مرگ مون یکی دوبار به مون اعتماد کردید!

صفحه ۱۶

www.shahrvand-newspaper.ir

چهارشنبه

شهروند

۱۴ ذی القعدة ۱۴۴۰ | 17 July 2019
سال هفتم | شماره ۱۷۴۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

۹۸.۴.۲۶

روز خونین جاده ها؛ از خوانسار تا ایرانشهر

سبقت مرگ در ساعت ۹ صبح

صفحه ۶

عکس: مهدی مهدیان / روابط عمومی هلال احمر خوانسار

یادداشت ۲

این بار نوبت همراهی مردان

در سال های گذشته کم نبوده اظهارنظرهایی که زنان ایرانی را به ویژه در فصل تابستان، خطاب قرار داده که «والسفا! با این نوع پوشش! اخلاق و ایمان و پاکدامنی از دست رفت.»؛ کم نبوده است همایش ها و حرکات خیابانی و سلبی و غیرسلبی که یک دشمن شناخته اند: زنان «بدحجاب» که باید با همه توان و هر طور که شد جلوی آنها را گرفت.

سوال اما این است که در همه این سال ها، چقدر از زبان مسئولان رسمی ایران، از زبان مردان دور و بر، همکاران مرد، همسرها، پدرها، برادرها و ... شنیده ایم که لابه لای حرف ها و دغدغه ها و کمبودهای همیشگی شان، از زنان اطرافشان بگویند که چه به اعتقاد و چه به احترام، از سر تا پایشان را پوشانده اند؛ پوشانده اند و در مدرسه ها درس خوانده اند، پوشانده اند و به دانشگاه ها رفته و باز هم ذکر گرفته اند، پوشانده اند و سر کار رفته اند، پوشانده اند و استاد دانشگاه شده اند و سفیر و وکیل و مدیر و معاون رئیس جمهوری.

ادامه در صفحه ۲

الناز محمدی

دبیر گروه جامعه

در شماره دوشنبه «شهروند»، یادداشتی بدون نام منتشر شده به قلم یکی از همکاران مرد؛ یادداشتی که ناباورانه – براساس تجربه و دیده و شنیده های همه این سال ها- از زبان یک مرد با زنان ایرانی همدلی می کند برای رعایت حجاب در گرمای بالای ۴۰ درجه تابستان خیلی از شهرهای ایران و البته در همه فصل های سال؛ همدلی ای با حسی همراه با تعجب که «در باور نگنجد پوشیدن چندلایه لباس و حتی چادر در این گرمای هوا». پیش از این و هفته گذشته بود که علی میرفتاح، سردبیر ادبیات خوانده روزنامه اعتماد یادداشتی در این باره نوشت و با چاشنی شعر، به کسانی تاخت که در روزهای گذشته، با ادبیات و لحن تند به بخشی از زنان ایرانی خرده گرفته اند که اگر حجاب را درست و درمان و آن طور که ما می خواهیم رعایت نمی کنید، «ولنگارید».

حاشیه نویسی

از شاندیز تا کیمیا خودرو تا باستی هیلز

این اسامی از یک حقیقت حکایت می کنند

اول این که حجیم بودن پرونده ها و بالابودن ارقام و چندرقمی بودن شاکیان و درگیر بودن ادارات ووزارتخانه های مختلف، اگر چه از قاطعیت رسیدگی به پرونده ها می گوید، اما از عمق و ریشه دار بودن فساد هم حکایت می کند. این که پرونده یک لیزینگ فروش خودرو بیش از هزار شاکی دارد و بعد از چند سال اعتراض و فریاد شاکیان به خاطر از دست رفتن اموال شان در حال رسیدگی است، به ما می گوید این برخورد ها هنوز سرعت عمل لازم را ندارد. اگر به شکایت ها سریع تر رسیدگی می شد و اگر متهمان زودتر به محکمه فرخوانده می شدند، تعداد شاکیان این قدر بالا نمی رفت، حجم پرونده تا این حد رشد نمی کرد، طبعاً فشارهای بیرون از دادگاه برای متوقف کردن عدالت هم این قدر افزایش پیدا نمی کرد و رسیدگی به آن سخت نمی شد. این حد گستردگی پرونده ها نشان می دهد با نظارت در حد مطلوبی نیست که بتواند در همان آغاز کار متوجه تخلف شود و جلوی آن را بگیرد، یا نظارت انجام می شود و گزارش ها می رسد، اما به دلیل مشغله زیاد یا مشکلات دیگر، اقدام عاجلی صورت نمی گیرد که جلوی ریشه دواندن فساد را بگیرد و اجازه نشرو گسترش آن را ندهد.

ادامه در صفحه ۳

ندیدیم
اما امضا کردیم!

۱۵۵ نماینده مجلس با امضای بیانیه ای از سریال «گاندو» تقدیر کردند. چند نماینده از این جمع ترجیح می دهند درباره سریال صحبت نکنند. بیشتر این نمایندگان می گویند نامی از آنها برده نشود و یک نفر نیز اساساً سریال را ندیده بود!

صفحه ۲

«نه به پلاستیک» قانون ندارد

گزارش «شهروند» درباره تداوم تولید و مصرف پلاستیک در ایران

صفحه ۴

اسکناس آمریکایی را چه شده است؟!

دلیل ریزش قیمت دلار
و چشم انداز آینده آن

صفحه ۹

توضیح یک گزارش و پوزش از مسعود ده نمکی

صفحه ۶

داوطلب پیشکسوت
جمعیت هلال احمر قم
از سال ها خدمت می گوید

از یانسمان زخم ها تا
جهیزیه نوروسان

صفحه ۱۰

یادداشت یک

حجاب، فرهنگی یا سیاسی؟

حجاب جرم محسوب می شود و مقابله با آن نیازی به این گونه اقدامات ندارد؛ بلکه پلیس و دستگاه قضائی باید به وظایف قانونی خود عمل کنند، پس چرا چنین تجمعی برگزار شده است؟ چرا در مواجهه با جرایم دیگر که مهتر هم هستند، تجمع مشابهی برگزار نمی شود؟

پاسخ را باید در واقعیت موجود مسأله حجاب جست و جو کرد. دزدی و رشوه نیز جرم است، ولی کسانی که مرتکب آن می شوند، اولاً محدود هستند، دوم این که پنهانی آن را انجام می دهند و در صورت مورد سوال واقع شدن، منکر انجاش می شوند. در حالی که این زنان وضعیت پوشش خود را نه پنهانی انجام می دهند و نه منکر آن هستند، ضمن آن که تعدادشان آن قدر هست که نتوان آنان را در یک گروه اقلیت با عنوان مجرم معرفی کرد، بنابراین مسأله حجاب را باید خارج از چارچوب های حقوقی و سیاسی طرح کرد، زیرا با این اندازه از ابعاد ماجرا نمی توان برخورد حقوقی و سیاسی کرد. تنها راه، انتخاب خط مشی فرهنگی است که آن نیز با قدرت نمایی و دوگانه سازی حل نخواهد شد، چه بسا این مشکل را تشدید هم می کند.

راه حل مفید، به بحث عمومی گذاشتن موضوع و گفت و گوی آزاد درباره آن است، تا از این طریق جامعه به یک تفاهم معقول و منصفانه برسد و همه نیز در همین چارچوب رفتار و عمل کنند.

تجمعی که با عنوان دختران انقلاب در استادبوم شهید شیرودی و به منظور دفاع از مقوله حجاب برگزار شد را چگونه باید تحلیل و درک کرد؟ آیا این نوع تجمعات می تواند هدف اعلام شده را محقق کند؟ اصولاً هدف آن چه بود که باید محقق شود؟ اگر منظور اثرگذاری فرهنگی بر کسانی است که حجاب را چنانچه طرفداران مزبور می پسندند، رعایت نمی کنند، طبعاً چنین اثری را ندارد، زیرا حضور خیابانی و تجمعات اینچنینی بیش از آن که کنشی فرهنگی و فکری باشد، کنشی سیاسی و نمایش قدرت است، بنابراین باید اثرگذاری این برنامه ها را در حوزه قدرت و سیاست جست و جو کرد؛ حوزه ای که لزوماً همسوس با اثرگذاری فرهنگی نیست. اگر قصد اثرگذاری فرهنگی وجود داشت، طبعاً شیوه آن تفاوت می کرد. از طریق گفت و گویا بر نامه های رسانه ای و افراد صاحب نظر و فرهنگی باید وارد این مسیر شد. در اینجا حتماً باید طرف مقابل را به رسمیت شناخت و با او گفت و گو کرد و او هم بتواند نظر خود را بگوید. ولی هنگامی که به طور کلی طرف مقابل فاقد اعتبار و صلاحیت دانسته می شود، گفت و گویی شکل نمی گیرد و شیوه فرهنگی به اجرا در نمی آید. کتاب حجاب مرحوم مطهری پیش از انقلاب محصول چند سخنرانی و در واقع یک گفت و گوی فرهنگی بود و به همین علت ماندگار و اثر گذار شد.

پس این حضور و تجمع را باید در قالب کنش سیاسی تحلیل کرد. به ویژه آن که از منظر قانونی فقدان

پذیرش آگهی های روز نامه شهروند:

۰۲ - ۲۰۵۶۹۵۴۴

shahrvand.agahiha@gmail.com